

Lovudkastet, idet Udvalget har stræbt i Betænkningen at begrunde disse saa omhyggeligt som muligt; det gjælder saameget mere; som det vil være Thiaget vitterligt, at Underfølgelsen af samme deelsvits indlader sig paa en temmelig fin juridisk Detail, som ikke godt egner sig til Forhandling her. Som det høitærede Thing af Betænkningen vil have seet, er der ikke fuldstændig Enighed i Udvalget, idet et Mindretal har troet at maatte fragaade Lovens Antagelse paa Grund af den formeentlige Skade, som Institutionen vil medføre, ved Siden af hvilket dog Mindretallet anerkjenner, at Sagen ogsaa har sine gode Sider. Fleertallet har ikke kunnet dele disse Betænkninger og tilraader Lovforslagets Antagelse med endel Endringer, som jeg troer, at Mindretallet subsidiært tiltræder. Hvad nu disse Endringsforslag angaaer, da falde de væsentlig i to Grupper. For det Første have vi nemlig søgt at tydeliggjøre den Tanke, som vi formene ligger til Grund for Lovforslaget, og dernæst have vi tilføjet et Par nye Paragrapher, der indeholde yderligere Begunstigelser for Omsætningslagere, men som vi anslaa for praktisk fuldkommen uopvendige. Naar jeg har sagt, at den første Klasse af Endringsforslag væsentlig søger at tydeliggjøre Lovens Tanke, saa støtter jeg dette derpaa, at Lovforslagets § 1 udtaler, at der skal gives Bestyrelserne af slige Oplag Berettigelse til at udkøbe Documenter, hvorved de i Oplaget optagne Varer kunne gjøres til Gjenstand for Omsætning uden Overlevering, og det saaledes, at disse Documenter i Handel og Wandel træde istedetfor de i samme omhandlede Varer. Det vil af vor Betænkning sees, at det forekommer os, at denne almindelige Udtalelse dog ikke er tilstrækkelig til aldeles at klare Sagen og det allermindst, naar det i Slutningen af § 1 udtales, at Documenterne skulle træde istedetfor de i samme omhandlede Varer, i Overensstemmelse med de i Loven indeholdte Forrifter; thi ved et Østersyn turde det vel vise sig, at disse nærmere Forrifter savnes i Loven. Man vil vel henvise i saa Henseende til Lovudkastets § 4 til den Forpligtelse, der ifølge samme paahviler Bestyrelsen for et saadant Lager til ikke uden Ansvar at udlevere Varerne til Andre end Den, der er

istand til at tilbagelevere Oplagsbevist i qviteret Stand; men af denne Forpligtelse i hele dens Almindelighed vil ikke Realisationen af den Sætning, at Documentet træder istedetfor de omhandlede Varer, fremgaae i sit fulde Omfang. Betragtningen ledes ved hiin Sætning ganske sikkert hen paa det Spørgsmaal; hvoreledes Eiendomsret til og Pant i de oplagte Varer skal stiftes, og skal det nu klart sees, at dette kun kan see igjennem selve Documentet, saa maa det vistnok udtrykkes saaledes, som Udvalget foreslaaer, at kun igjennem Documentet alene kan der foregaae Forandring i Naadigheden over Varerne, det være sig nu Eiendomsoverdragelse eller Pantsetning. Der savnes overhovedet i § 1, forekommer det Udvalget, den nærmere Udførelse, som først giver den Sætning, at Varerne legemliggjøres i Documentet, dens sande og fulde Betydning.

Den vigtigste af de Forandringer, Udvalget har foreslaaet, er derfor den at give Sætningen i § 1 en saa klar og tydelig Opfattelse, at der ikke kan opstaae nogen Tvivl om, at Besidderen af et saadant Oplagsbeviis er Eier af eller efter Omskændighederne Panthaber med fuld Panteret over det Oplagte. I Forbindelse hermed have vi derhos formeent, at det burde sættes, at enhver retlig Forsøgning, som Creditorer ville sætte vært mod de oplagte Varer, som Arrest, Beslag og Execution, skal rettes mod Oplagsbeviserne. Det vil som Følge af disse Bestemmelser ikke være muligt for Den, der har oplagt et saadant Vareparti, at sælge eller pantsætte samme, uden at han er i Besiddelse af Beviset. Sælger han Varerne ved en endog saa formelig afsluttet Kjøbecontract, vil Kjøberen ikke kunne faae Varerne udleverede, og, selv om Bestyrelsen ved Uforsigtighed eller paa anden Maade slutte komme til at udlevere Varerne, vil dog Den, der er Besidder af Beviset, kunne søge Varerne tilbage fra Den, der ifølge fuldkommen loelig Kjøbecontract er bleven Besidder af samme. Det vil være klart for det høie Thing, at det er en meget stærk Ret, der saaledes gives Oplagsbeviset eller sammes Besidder. Den er fuldkommen saa stærk som den Ret, der gives Besidderen af et Comossement, og man kan vistnok sige, at Grundtanke i hele Loven ret-